

Pastiersky list na Veľkonočnú nedeľu Pánovho zmŕtvychvstania

(Prosím prečítať pri sv. omšiach namiesto homílie na Veľkonočnú nedeľu 5. apríla 2026)

Drahí bratia a sestry, dnes si navzájom hovoríme jednoduché, ale nádherné slová: „Kristus vstal z mŕtvych! Aleluja!“ Možno sme ich už vyslovili mnohokrát. Možno ich počúvame každý rok. A predsa – ak sme im naozaj uverili – vzkriesený Pán zmenil celý náš život. Evanjelium nás dnes vedie k hrobu. K Márii Magdaléne. Stojí tam a plače. Prišla hľadať Ježiša, ale nachádza prázdnotu. Prišla s láskou, ale jej srdce je plné bolesti. Možno práve preto je nám tak blízka. Aj my sa ocitáme v situáciách, keď sa niečo končí, niečo sa rozpadá a niečo nás bolí viac, než by sme čakali. Niekedy máme pocit, že Boh je ďaleko. Práve pri hrobe sa odohráva niečo nečakané. Ježiš je pri nej – ale ona ho nespoznáva. Až kým nezaznie jediné slovo: „Mária!“ Všimnime si, že to nie je žiadny dlhý prejav. Vyslovuje jej meno. Boh nás totiž neoslovuje ako dav, ale ako jedinečných – každého po mene. V tej chvíli sa všetko mení: tma sa premieňa na svetlo; plač na radosť; strata na nádej.

Drahí bratia a sestry, existuje krásna kresťanská legenda. Hovorí, že Mária Magdaléna po Ježišom vzkriesení prišla až do Ríma a predstúpila pred cisára Tibéria so slovami: „Kristus vstal z mŕtvych!“ Cisár tomu neveril a vysmial sa jej. Vtedy mu vraj ukázala vajíčko, ktoré sa zázračne sfarbilo na červeno ako znak nového života. Nevieme, či sa to takto naozaj stalo, ale legenda vyjadruje hlbokú pravdu: človek, ktorý stretol Krista, nemôže mlčať. Aj preto sa vajíčko stalo symbolom Veľkej noci. Zvonku je uzavreté, tiché, akoby bez života – a predsa v sebe skrýva nový život. Taký bol aj Kristov hrob: zapečatený, navonok bez nádeje – a predsa sa stal miestom nového začiatku. Keď sa dnes obdarúvame veľkonočným vajíčkom, možno si ani neuvedomujeme, že držíme v rukách malé vyznanie viery: že nie smrť, ale život má posledné slovo.

Možno aj my túžime po väčšej istote, väčšej jasnosti a silnejších dôkazoch. Boh si však často volí inú cestu. Neprichádza najprv s vysvetlením – prichádza s blízkosťou. A vyslovuje tvoje meno. Drahý brat, drahá sestra, možno aj ty dnes stojíš pri niečom, čo pripomína hrob: pri starostiach, ktoré ťa ťažia; pri vzťahoch, ktoré ťa trápia; pri otázkach, na ktoré nemáš odpoveď. A možno máš pocit, že Boh mlčí – no v skutočnosti je bližšie, než si myslíš. Veľká noc nám hovorí: Kristus je bližšie, než si myslíš. Možno práve dnes vzkriesený Pán vyslovuje tvoje meno. Mária Magdaléna odpovedá: „Rabbuni!“ – Učiteľ! A potom ide a ohlasuje – nie teóriu, ale svedectvo. Cirkev označuje Máriu Magdalénu titulom „apoštolka apoštolov“, lebo Ježišovým učeníkom, ktorí boli zo strachu zhromaždení za zatvorenými dverami, zvestovala radosť, že Ježiš žije. Aj my sme pozvaní urobiť to isté. Prinášajme do našich vzťahov skúsenosť, že: Boh je živý, že Boh miluje, že Boh je blízko. Buďme radostnými a odvážnymi apoštolmi Ježiša Krista.

Drahí bratia a sestry, vyprosujem vám, aby ste tieto veľkonočné sviatky neprežili len ako tradíciu, ale ako stretnutie. Aby ste počuli Pánov hlas, ktorý vás volá po mene. A aby ste mali odvahu žiť ako Ježišovi učeníci. Nech vám zmŕtvychvstalý Ježiš Kristus dá pokoj do srdca, radosť do života a nádej, ktorá nezhasne. Nech nás sprevádza istota, že Pán kráča s nami, pozná nás po mene a vedie nás cestou života. Zo srdca vám vyprosujem požehnané veľkonočné sviatky zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša. Ďakujem za vaše modlitby. Denne vás všetkých nesiem vo svojich modlitbách. S radosťou vás žehnám v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

Váš biskup František